

El bestiari de les galàxies (animalari de cançons)

CANTATA INFANTIL

Text (narració i lletres adaptades):
Miquel Àngel Maria

Música:
Autors diversos

Selecció musical i arranjaments:
Francesc Vicens

PERSONATGES

CIBERNAT: narrador; vesteix com un robot o un extraterrestre

PLEDESCATUS: un peix

ALICURT: un ocell

BUSCARRINA: una formiga

FORMIGA REINA: vestida de formiga, amb algun detall diferent de Buscarrina

UN PAGÈS

UN GUÀRDIA CIVIL

UN CARAGOL

QUATRE ÀNECS

UNA GRANOTA

UN MUSSOL

COR DE NINS I NINES: vestits de tota casta d'animals

DISTRIBUCIÓ DE L'ESCENARI

1. Versió concert

Recomanada quan tots els actors i cantants són infants. La part central està ocupada pel cor infantil. Cal deixar un espai buit davant del cor, per a la circulació dels personatges. A la part frontal esquerra, una tarima per al narrador (Cibernat). A la part frontal dreta de l'escenari, una tarima elevada amb espai per als personatges Alicurt, Buscarrina i Pledescatus.

2. Versió representada

El cor infantil ocupa la part posterior de l'escenari; la part central ha de quedar buida per a la circulació dels personatges. A la part frontal esquerra, una tarima per al narrador. A diferència de la versió concert, els altres personatges no parlen estàticament des d'una tarima, sinó que intervenen des de diferents posicions.

A més del cor infantil, que no es mourà de l'escenari, es recomana que tots els personatges esmentats en la narració siguin representats per un actor/actriu, tots vestits convenientment, i que actuïn quan la narració parli d'ells.

Les indicacions escenogràfiques corresponen a la versió concert.

Escenari a les fosques, o teló tancat.

El cor infantil està col·locat damunt l'escenari. El narrador està ocult darrere el cor, o fora de l'escenari. Els tres personatges que acompanyaran el narrador (PLEDESCATUS, ALICURT I BUSCARRINA) estan mesclats enmig del cor.

Se senten uns sorolls estranys (atmosfera futurista, de ciència ficció). Comença a sonar la música introductòria (...), mentre continuen sentint-se de fons els sorolls estranys.

Els llums de l'escenari s'encenen a poc a poc, o s'obre el teló.

Cap al final de la música introductòria, se sent el so de l'aterratge d'una nau espacial. Després, el narrador CIBERNAT surt des de darrere la coral (o entra a l'escenari). Es dirigeix davant la coral, i passeja la mirada pel públic, fent la visera amb la mà. Es dirigeix a la tarima de l'esquerra.

CIBERNAT: *(Amb energia)* Bon vespre, terrícoles! Permeteu-me que em presenti: som en Cibernat, androide de primera classe, secretari del Consell Suprem de la Galàxia Peta-Zeta. He estat enviat a la Terra en missió científica, pacífica i dentífrica. *(Pausa. En to confidencial)* Dentífrica, sí. Abans de partir la meva mare em va avisar: Cibernadet, sobretot no t'oblidis de fer-te net les dents cada matí! *(Pausa)* Heu de saber que a la nostra galàxia hi ha tres tipus de planetes: de terra, d'aigua, i d'aire. I cadascun té els seus animals, diferents a cada banda. Però hem sabut que al vostre planeta, la Terra, hi conviuen animals que caminen per terra, amb altres que volen per l'aire, i altres que neden dins l'aigua. *(Exclama amb un punt d'exageració)* Quin desgavell! Així que, estimats terrícoles, hem vingut a investigar. Però abans de continuar, vull que conegueu els altres membres de la meva tripulació. *(Amb el to desmesurat d'un presentador de circ)* Tenc el gust de presentar-vos el pilot de la nostra nau espacial, habitant del planeta d'aigua Mercuri *(ho pronuncia marcadament: Mar-curi)*. Amb tots vosaltres... en Pledescatus! *(Orquestra: redoble de tambor o fanfàrria)*.

En PLEDESCATUS surt de dins el cor, avança fins al mig de l'escenari, saluda el públic amb una reverència, i es dirigeix a la tarima de la dreta.

PLEDESCATUS: Hola terrícoles! Voleu que us canti una cançó del planeta Mercuri?

COR: *(A l'uníson)* Siiii!

PLEDESCATUS: Idò la cançó es diu... Un peixet en el fons de la mar!

El cor canta la primera cançó:

UN PEIXET EN EL FONTS DE LA MAR
(Lletra original i música: Xesco Boix)

Un peixet en el fons de la mar
vénga a fer bombolles,
vénga a fer bombolles.
Un peixet en el fons de la mar,
vénga a fer bombolles
per anar passant.

A Marcuri les bombolles com són?
grogues i verdes,
grogues i verdes.
A Marcuri les bombolles com són?
Grogues i verdes
i de tots colors.

Què fas tu bonic peixet blau?
Jo compt les bombolles,
jo compt les bombolles.
Què fas tu bonic peixet blau?
Jo compt les bombolles per anar passant
i de tots colors.

CIBERNAT: En Pledescatus és un gran pilot, no hi ha dubte... però no ens hauria conduït fins a la Terra sense la col·laboració d'un altre col·lega. *(Amb to de presentador de circ)* Amb tots vosaltres, directament arribat del planeta d'aire Ventus... el nostre vigia: n'Alicurt! *(Orquestra: redoble de tambor o fanfàrria).*

N'ALICURT surt de dins el cor, avança fins al mig de l'escenari, saluda el públic amb una reverència, i es dirigeix a la tarima de la dreta, situant-se al costat d'en PLEDESCATUS.

ALICURT: Hola terrícoles! Jo som un ocell, i vol de dia. Però al meu planeta Ventus també hi ha criatures que volen de nit. Voleu que us en parli?

El cor canta la segona cançó:

LA RATAPINYADA

(Lletra original: Francesc Danès. Música original: Antoni Miralpeix)

Vola atabalada
i la nit travessa
com si tingués pressa
la ratapinyada.

Quan el món és fosc
jo no puc dormir.
Quan es fa de nit
Ventus és preciós.

CIBERNAT: Però ja em direu què hauríem fet a la Terra sense l'ajuda de la millor detectiva de la Galàxia Peta-Zeta! *(Amb to de presentador de circ)* Amb tots vosaltres, des del planeta d'arena Sorratern... la increïble, la incomparable, la formiga més intel·ligent de la Galàxia... na Buscarrina! *(Orquestra: redoble de tambor o fanfàrria).*

Na BUSCARRINA surt de dins el cor, es dirigeix al mig de l'escenari, saluda el públic amb una reverència, i es dirigeix a la tarima de la dreta, situant-se al costat d'en PLEDESCATUS i n'ALICURT.

BUSCARRINA: Hola terrícoles! Estic molt contenta de visitar el vostre planeta, i vénc acompanyada de la reina de les formigues de Sorratern, que us vol saludar.

La FORMIGA REINA surt de dins el cor, es dirigeix al mig de l'escenari, i saluda el públic; en acabat, torna al seu lloc:

FORMIGA REINA: Estimats terrícoles, vénc de Sorratern, el planeta més meravellós, i us convid a visitar-nos quan vulgueu!

El cor canta la segona cançó:

LES FORMIGUES

*(Lletra original: Paula Pascual, Toni Vigo, Gemma Moll
Música: Alumnes d'Educació musical, CESAG promoció 2006)*

Treballant sense sorolls mentre la reina descansa
entre els arbres i matolls fent una bonica dansa.

Negres com la foscor caminant fan carreranyes
sobre tot quan fa calor pervindran al llarg dels anys.
Al planeta SorraTurn les formigues fan camí
Si algú vol venir, me l'emportaré amb mi.

CIBERNAT: Bé, ara que estam tots presentats, continuem. (*Parla amb gestualitat acusada, i amb to misteriós*) El dia que vam arribar al vostre planeta, vam aterrar la nostra nau al costat d'un camí. (*El GUÀRDIA civil surt del cor i es passeja pel centre de l'escenari*). Vam sortir, i la primera cosa que vam veure va ser un ésser molt estrany, de color verd, que caminava dret damunt unes llargues cames. N'Alicurt li va demanar:

ALICURT: Bon dia, ets un alienígena?

CIBERNAT: I l'estranya criatura va respondre:

GUÀRDIA CIVIL: (*Amb veu greu i severa*) No. Som un guàrdia civil, i aquí no hi podeu aparcar! (*es retira al seu lloc dins el cor*).

CIBERNAT: Vaja, quina mala sort! Hauríem de cercar un lloc més discret. A la fi, vam aterrar enmig d'un prat cobert d'herba i de flors. Quina meravella! He de reconèixer que teniu un planeta molt, molt guapo... Vam sortir de la nau i ens vam trobar un animal molt curiós (*el CARAGOL surt del cor i es passeja pel centre de l'escenari*). S'arrossegava per terra, molt a poc a poc, i s'emportava la seva casa pertot arreu. Na Buscarrina va dir:

BUSCARRINA: Ja tenim la primera prova: a la Terra hi ha animals terrestres.

CIBERNAT: Na Buscarrina li va demanar com es deia. El petit animal va treure dues banyetes, primes com un fil, i va dir:

CARAGOL: Som el senyor Caragol!

El cor canta la quarta cançó:

CARAGOL TREU BANYA
(*Cançó tradicional catalana*)

Caragol treu banya,
puja la muntanya,
caragol bover
jo també jo vendré.

Caragol treu banya,
puja la muntanya,
caragol treu vi
puja al muntanyí.

CIBERNAT: Camina caminaràs, vam trobar la primera casa de terrícoles. Dalt la teulada hi havia un animal pelut, amb mostatxos i una llarga coa, que s'havia adormit amb l'escalforeta del sol del matí. En Pledescatus el va cridar:

PLEDESCATUS: *(Crida fort, amb les mans a la boca fent altaveu, mirant cap al fons de la sala)* Eh, tu! El de la teulada!

CIBERNAT: L'animal va obrir un ull, *(amb to esverat)* i es va espantar tant de veure'ns que *(amb gestos, imitant l'acció de saltar)* va pegar un bot i es va tirar des de dalt la teulada. *(Pausa)* Oh, sorpresa! ¿Era un animal terrestre, o un ésser volador? No ho vam poder saber, perquè va desaparèixer. Això sí: abans de perdre'l de vista, vam veure que amb sa boca duia alguna cosa de menjar, de color vermell. Tal vegada es va pensar que l'hi volíem prendre!

El cor canta la cinquena cançó:

JO N'HE VIST UN MOIX
(Cançó tradicional menorquina)

Jo n'he vist un moix
dalt d'una teulada
qui en sa boca duia
una sobrassada.

Jo li vaig dir: —“Moix,
dóna'm un bocí!”
—“Fet ses mil banyetes,
jo no en tenc per mi!”

CIBERNAT: Un poc més enllà vam descobrir un torrent d'aigua clara i espurnejant. En Pledescatus va voler comprovar si hi havia animals nedadors com ell. I que content que es va posar de trobar-hi peixos de tots els colors! Però... *(amb estranyesa)* quina cosa més estranya! *(els QUATRE ÀNECS surten del cor i es passegen pel centre de l'escenari)*. També hi havia quatre animals que tenien l'aspecte d'ocells, amb bec i ales, però que, en lloc de volar,

nedaven dins el torrent! Fins i tot submergien el cap sota l'aigua! De sobte, un d'ells va sortir del torrent i va prendre el vol. I un altre es va posar a caminar per l'herba del prat. En Pledescatus, molt sorprès, li va dir:

PLEDESCATUS: Bon dia! ¿I vosaltres què sou: ocells, peixos o animals terrestres?

CIBERNAT: L'estrany animal se'l va mirar, va somriure, i li va respondre:

UN ÀNEC: (*Imitant el so dels ànecs*) Som qua... qua... qua... quatre ànecs!

El cor canta la sisena cançó:

MIRAU ELS MEUS ÀNECS

(Cançó tradicional francesa.

Lletra original de la versió catalana: Pep Puigdemont)

Mirau els meus ànecs,
fan un capbussó, fan un capbussó,
el cap dins de l'aigua,
no tenen cap por.

Mirau els meus ànecs,
corren sobre el prat, corren sobre el prat,
busquen entre l'herba,
s'han ben atipat!

Mirau els meus ànecs
volen força bé, volen força bé,
bateguen una ala
i l'altra també.

Mirau els meus ànecs,
dormen al paller,
dormen al paller,
el cap davall l'ala,
ai que s'hi està bé.

CIBERNAT: Quan encara ens miràvem aquells animals que sabien fer tantes coses, Na Buscarrina va descobrir una altra criatura singular. (*La GRANOTA surt del cor i es passeja pel centre de l'escenari*). Era petita, de color verd, amb les

comes llargues, i saltava per damunt les roques que sortien de l'aigua del torrent. Na Buscarrina li va dir:

BUSCARRINA: Hola! Que ets un guàrdia civil petit, tu?

CIBERNAT: Aquell animaló, segurament ofès, va inflar la papada i li va respondre:

GRANOTA: No diguis bestieses! Som una granota! I estic esperant que arribi el meu enamorat: el Gripau Blau.

El cor canta la setena cançó:

EL GRIPAU BLAU

(Cançó popularitzada per Xesco Boix

Les Braunstein. Lletra original de la versió catalana: Josep Maria Andreu)

Vaig conèixer un gripau blau
un gripau blau babau,
que es creia ser, però de veritat,
res més que un príncep encantat.

No es movia el gripau blau
el gripau blau babau,
i es creia ric i tan bonic
que no volia cap amic.

Es pensava el gripau blau
el gripau blau babau,
que era el seu cau, com un palau,
mirau si n'era de babau.

Ja fa dies que el gripau blau
el gripau blau babau,
de creure's tan tan important,
a poc a poc s'ha anat inflant.

Molt em tem que el gripau blau
el gripau blau babau,
d'inflar-se tant, li pot passar
que faci un pet com una gla.

CIBERNAT: Tot passant per devora un bosquet de pins, vam sentir una dolça musiqueta. *(el MUSSOL surt del cor i es passeja pel centre de l'escenari).* N'Alicurt, que té l'oïda molt fina, ens va guiar per entre els arbres, fins que vam afinar d'on venia aquella melodia: damunt una branca d'un vell pi, un ocell amb el cap gros i uns ulls enormes ensenyava a cantar una coral d'ocellets més petits. N'Alicurt els va escometre:

ALICURT: Bon dia, cantau molt bé! ¿Em podríeu dir qui sou?

CIBERNAT: El mestre li va respondre:

MUSSOL: Som el senyor Mussol, professor de música d'aquest bosc. Si voleu, podeu cantar amb nosaltres.

El cor canta la vuitena cançó:

CUCUT I LA GUIMBARDA

(Tradicional americana.

Lletra original de la versió catalana: Xesco Boix)

Cucut i la guimbarda
cantaven fent el niu,
cucut canta que canta
guimbarda riu que riu.

Si dalt de la muntanya
cucut ja n'ha cantat,
tindrem la tarda eixuta
i el dematí mullat.

Cucut, cucut
cantaven fent el niu,
cucut canta que canta,
guimbarda riu que riu
Cucut, cucut...

CIBERNAT: Vam donar les gràcies al mestre Mussol per la seva amabilitat, i vam continuar el nostre camí. Al cap d'una estona vam arribar a un poble. Devia ser un dia important, perquè hi celebraven una fira. Quin ambientàs! Els terrícoles es passejaven per casetes i parades, miraven i tocaven, i compraven i venien de tot: eines, joguines, menjues, roba per vestir-se, fins i tot plantes i animals! *(Pausa)* Just davant nosaltres, un home va

comprar una rateta per al seu fill. I encara no l'havia pagada, (*amb to alarmat*) que un moix espavilat va saltar... i es va menjar la rateta! (*Continua parlant precipitadament*) Però un ca va mossegar el moix, un garrot va atupar el ca, un foc va cremar el garrot, l'aigua va apagar el foc, un bou es va beure l'aigua... En fi: un cabermoni sensacional!

PLEDESCATUS: Semblava la fi del món!

ALICURT: Quin rebombori més espantós!

BUSCARRINA: Un desgavell! Una samfaina! Unes completes de nyic-i-nyec!

El cor canta la novena cançó:

A LA FIRA DE LLEVANT

(D'Alla fiera dell'est, d'Angelo Branduardi;

Lletra original de Luisa Zappa Branduardi i versió en català de Miquel Àngel Maria)

A la fira de llevant, per quatre cèntims
una rateta mon pare em comprà.
Un moix la mira, damunt s'hi tira.
Pobre rateta: se la va menjar.

A la fira de llevant, per quatre cèntims
Una rateta mon pare em comprà.
I vingué un ca,
que mossegà el moix,
que es menjà la rata
que a la fira mon pare comprà.

A la fira de llevant...
Vingué un garrot,
que va ferir el ca,
que mossegà el moix,
que es menjà la rata
que a la fira mon pare comprà.

A la fira de llevant...
Vingué un gran foc,
que cremà el garrot,
que va ferir el ca,
que mossegà el moix,
que es menjà la rata
que a la fira mon pare comprà.

A la fira de llevant...
 I vingué l'aigua,
 que apagà el foc,
 que cremà el garrot,
 que va ferir el ca,
 que mossegà el moix,
 que es menjà la rata
 que a la fira mon pare comprà.

CIBERNAT: (*Amb to preocupat, atemorit*) Quan el sarau ja no podia ser més escandalós, quan semblava que el món sencer havia de passar per ull, de cop i volta... tot es va acabar! (*Amb to de gran sorpresa*) I la gent es va posar a fer mamballetes! S'havien tornat boiets? (*Pausa*) Al costat meu hi havia un pagès que reia per ses butxaques. (*el PAGÈS surt del cor i es passeja pel centre de l'escenari*). Jo li vaig demanar: «¿Que no us espanta, tot això?». I l'home, sense deixar de riure, em va contestar:

PAGÈS: Com vols que m'espanti, d'una comèdia!

CIBERNAT: Ja ho veis, estimats terrícoles: anàvem ben errats de comptes! En la nostra ignorància, havíem pres com una batalla de veritat allò que no era més que teatre, un entreteniment, un joc! Després vam saber que la dansa de la rateta era una tradició que es repetia cada any en aquella fira!

ALICURT: Quin paperot!

BUSCARRINA: Quin ridícul!

PLEDESCATUS: Quina manera de fer el beneit!

CIBERNAT: Al final, nosaltres també vam riure. La dansa de la rateta s'havia acabat, i a la plaça tot es preparava per fer un gran ball. Sí, nosaltres també vam ballar fins que els ossos ens van fer mal. Ens hauríem quedat en aquell poble uns quants dies, (*amb to de llàstima*) però havíem de tornar a la nostra galàxia per donar compte de la nostra missió. (*Amb to professoral*) Havíem trobat resposta als nostres interrogants: al planeta Terra hi ha criatures terrestres, nedadores i voladores. Fins i tot hi ha animals terrestres que saben volar, bèsties aquàtiques que surten a passejar pel camp, i alimanyes voladores que també saben nedar.

Mentre en CIBERNAT parla, en PLEDESCATUS, n'ALICURT i na BUSCARRINA es donen les mans i van a cercar en Cibernet. Li donen la mà, i tots quatre es posen al mig de l'escenari. Comença a sonar a volum moderat A la Fira de Llevant...

CIBERNAT: (*Sospira*) I aquí ens teniu, estimats terrícoles, a punt de pujar a la nostra nau i tornar a casa... La Terra és un lloc estrany, però molt interessant. I, sobretot: és molt, molt divertit. D'aquí a uns moments marxarem, però sempre us durem en el nostre cor. Adéu, terrícoles, nosaltres marxam, camí de les estrelles!

CIBERNAT, PLEDESCATUS, ALICURT, BUSCARRINA: (*Saluden el públic amb les mans i fan gestos de comiat*) Adéu! Fins una altra! A reveure! Adéu!

Tots quatre marxen de l'escenari. La coral desfà la formació, i tots es posen a ballar amb la música. Ad libitum. Fosa en negre, o es tanca el teló.